

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 5Csp/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321200017
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4321200017.3

Rozhodnutie

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, advokátska kancelária so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: F. F., O.. XX.XX.XXXX, V. O., L. K. XX, o zaplatenie 665,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie čiastočne zastavuje, a to čo do sumy 429,82 eur.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieťa.
- III. Žalovanej súd nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal proti žalovanej zaplatenia peňažnej sumy vo výške 665,30 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovak Telekom a. s. a žalovanou jej boli poskytované verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej siete spoločnosti Slovak Telekom a. s. Žalovaná sa zaviazala uhradiť dohodnutú cenu za poskytnuté služby, pričom následne právny predchodca žalobcu jej riadne a včas poskytol a sprístupnil takéto služby. Cenu za dodané služby právny predchodca žalobcu vyúčtoval faktúrami, ktoré pripojil k podanej žalobe. Okrem toho na zabezpečenie záväzku viazanosti žalovanej bola dojednaná aj zmluvná pokuta, ktorá zohľadňovala pri jej výpočte počet dní, ktoré uplynú z doby viazanosti do dňa porušenia poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, a preto nemá charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky. Následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zo dňa 08.07.2020 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu. Žalobca si uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku z titulu nezaplatenej ceny za riadne a včas poskytnutej verejnej služby a vyúčtovanej zmluvnej pokuty vo výške 665,30 eur s príslušenstvom, ktoré žalovaná nezaplatila.

2. Tunajší súd doručil žalovanej žalobu riadnym spôsobom a vyzval ju v zmysle § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), aby sa k nej vyjadrila. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila.

3. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil právny zástupca žalobcu, ktorý ospravedlnil svoju neúčasť a súhlasil s tým, aby sa vykonalo v jeho neprítomnosti. Pojednávanie sa nezúčastnila ani žalovaná, pričom svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnila. Súd preto podľa § 180 CSP vykonal pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovanej.

4. Súd po tom, ako prečítal listinné dôkazy, a to: návrh na začatie konania, žiadosť o prenos čísla, identifikačné údaje účastníka pri uzatváraní zmluvy, faktúry (čl. 7-9), všeobecné podmienky (čl. 10-15),

zmluva o postúpení pohľadávok (čl. 16-20), príloha k zmluve o postúpení pohľadávok (čl. 22), oznámenie o postúpení pohľadávky 22.07.2020, výzva na zaplatenie pohľadávky (čl. 24), podací hárok (čl. 25-27), žiadosť o prenos čísla (čl. 28), listinné dôkazy (čl. 29-30), zmluva o poskytovaní verejných služieb (čl. 31), listinné doklady (čl. 33-34), zmluva o poskytovaní verejných služieb (čl. 35-38), listinný doklad (čl. 39), faktúry (čl. 40-45), uznesenie (čl. 77), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 114-118), zmluva (čl. 122-125), listinný doklad (čl. 126), a oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 27.10.2017 zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal žalovanej poskytovať program služieb „Happy XL Volania“ s dobou viazanosti 24 mesiacov. Žalovaná sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov ako aj riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby. Súčasťou tejto zmluvy boli identifikačné údaje účastníka pri uzatváraní zmluvných dokumentov so spoločnosťou Slovak Telekom. Zároveň žiadosťou o prenos čísla v mobilnej verejnej sieti požiadala žalovaná o prenos telefónneho čísla XXXXXXXXXX a to dňa 24.11.2017. Následne právny predchodca žalobcu faktúrou zo dňa 01.05.2018 vyúčtoval žalovanej sumu 35,12 eur, faktúrou zo dňa 01.01.2018 sumu 73,12 eur a faktúrou zo dňa 01.03.2018 sumu 56,47 eur, faktúrou zo dňa 01.06.2018 sumu 48,82 eur. Okrem toho právny predchodca žalobcu faktúrou zo dňa 01.04.2018 vyúčtoval žalovanej sumu 100,86 eur a faktúrou zo dňa 01.11.2018 sumu 429,82 eur a to z titulu zmluvných pokút.. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 08.07.2020, ktorej súčasťou bola aj príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, z ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia boli aj pohľadávky týkajúce sa žalovanej z jednotlivých faktúr. Súčasťou zmluvy o poskytovaní verejných služieb boli aj všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom. Žiadosťou o prenos čísla v mobilnej verejnej sieti zo dňa 11.12.2017 požiadala žalovaná o prenos takéhoto čísla, a to právneho predchodcu žalobcu. Listom zo dňa 22.07.2020 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej postúpenie pohľadávky. Právny zástupca žalobcu výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 16.12.2020 vyzval žalovanú na úhradu jej záväzku. Takáto výzva bola daná na poštovú prepravu za účelom doručenia žalovanej dňa 18.12.2020 (podací hárok z čl. 25-27). Právny zástupca žalobcu elektronickým podaním (čl. 114) pokiaľ išlo o aktívnu legitimáciu uviedol, že túto preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktorá bola žalovanej zaslaná na adresu uvedenú na zasielanie písomností v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to Y. XX dňa 04.12.2020. Tiež na preukázanie aktívnej legitimácie poukázal na zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 22.07.2020 spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom tak riadne a hmotnoprávne preukázali aktívnu legitimáciu v tomto spore, čo je v súlade so súdnou praxou Najvyššieho súdu SR, napr. rozhodnutie sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2013. Právny zástupca žalobcu ďalej poukázal na skutočnosť, že pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu, tak predložili aj výzvy právneho predchodcu zo dňa 01.01.2018, 01.03.2018, 01.04.2018, 01.05.2018, 01.06.2018, 01.11.2018, pričom žalovaná zvolila formu zasielania faktúr v časti spôsobu fakturácie prostredníctvom elektronickej formy faktúry na mailovú R. M..F..N. s tým, že v uvedených výzvach sa na ich poslednej strane nachádza okrem iného upozornenie, ktorým bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlhu. Predloženými výzvami doručovanými žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o poskytovaní verejných služieb tak preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. K doručeniu uvedených výziev žalovanej tak došlo v súlade s časťou VII. bod 3 všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti Slovak Telekom s tým, že jej boli zasielané na adresu, ktorú uviedla v takejto zmluve, pričom nedoručenie faktúr zo spisu nevyplýva, preto nie je dôvod túto tvrdenú skutočnosť spochybňovať. Faktúry tak boli zasielané do dispozičnej sféry žalovanej. Žalovaná napriek písomným výzvam právneho predchodcu svoj dlh nezaplatila, a preto sa dostala do omeškania viac ako 90 dní. Z tohto dôvodu tak boli splnené zákonné podmienky uvedené v § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách. Právny zástupca žalobcu tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/24/2021 podľa ktorého doručenie predmetných faktúr poskytli dlžníkovi takú ochranu ako vyžaduje uvedené ustanovenie § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, a teda umožňuje dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s veriteľom, s ktorým dojednal predmetnú zmluvu, pokiaľ ide o podmienky pre platné postúpenie pohľadávky a z tohto dôvodu má tak odvolací súd za to, že žalobca preukázal písomnú výzvu v zmysle § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Podporne tiež poukázal na eurokonformný výklad smernice európskeho parlamentu a rady 2020/58/ES z 13.07.2020 týkajúci sa spracovania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií, ako aj na závery rozsudku Súdneho dvora EÚ z 22.11.2012 vo veci C-119/12

Jozef Probst proti mr.nexnet GmbH.ECLI:EU:C:2012:748, ktorý výslovne viaže možnosť postúpenia pohľadávky operátora na viazanosť postupníka telekomunikačným tajomstvom, avšak nespochybňuje samotnú možnosť postúpenia pohľadávky. Z tohto dôvodu tak splnenie zákonnej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky postupcu podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. je naplnené tiež poučením dlžníka o existencii dlhu, realizovanom v zasielaných SMS notifikáciách, upomienkach, e-mailových notifikáciách, telefonických a písomných výzvach. Preto má právny zástupca žalobcu za to, že došlo k riadnemu a platnému postúpeniu pohľadávky, a preto je žalobca aktívne legitimovaný. Žalobca zároveň zobral žalobu čiastočne späť v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 429,82 eur a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Vo zvyšnej časti zotrval na podanej žalobe. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 27.10.2017 tiež vyplýva, že adresou pre zasielanie písomných listín žalovanej bola adresa Y. XX, pričom spôsob fakturácie bola papierová faktúra zasielaná poštou. Z výpisu Obchodného vestníka týkajúceho sa žalovanej zo dňa 13.04.2022 bolo zistené, že na tú nebol vyhlásený konkurz resp. povolené oddĺženie.

6. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

9. Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

10. Podľa § 43 ods. 1, 2 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, (1) podnik má právo

a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu,

b) na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení,

c) odmietnuť uzatvorenie zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak

1. poskytovanie verejnej služby na požadovanom mieste alebo v požadovanom rozsahu je technicky neuskutočniteľné okrem poskytovania univerzálnej služby podľa § 50 ods. 2 písm. a) alebo by bolo možné len s vynaložením neprimerane vysokých nákladov,

2. záujemca o ňu nedáva záruku, že bude dodržiavať zmluvu preto, že je dlžníkom podniku alebo iného podniku alebo niektorý z týchto podnikov už predtým odstúpil od zmluvy s ním alebo vypovedal s ním zmluvu alebo sa nachádza v zozname dlžníkov podľa osobitného predpisu, 36a)

3. záujemca nesúhlasí s podmienkami zmluvy o poskytovaní verejných služieb,

d) dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu

1. jej zneužívania, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívanie,

2. nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie alebo

3. podstatného porušenia iných zmluvných podmienok zo strany účastníka; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení,

e) požadovať od účastníka alebo jeho splnomocneného zástupcu pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní verejných služieb predloženie preukazu totožnosti, vyhotoviť kópiu preukazu totožnosti alebo odčítať údaje z preukazu totožnosti elektronickými prostriedkami na účely overenia poskytnutých údajov účastníka podľa odseku 2 písm. b). Podnik je povinný

- a) uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c),
- b) pri uzatvorení zmluvy o poskytovaní verejných služieb získavať a overovať údaje účastníka vrátane účastníka používajúceho predplatené služby podniku a viesť evidenciu týchto údajov v rozsahu podľa § 56 ods. 3 písm. a),
- c) písomne, elektronickou poštou alebo službou krátkych správ (SMS) oznámiť účastníkovi najmenej jeden mesiac vopred podstatnú zmenu zmluvných podmienok a zároveň ho informovať o jeho práve odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb bez sankcií, ak tieto zmeny neakceptuje; oznamovacia povinnosť je splnená aj oznámením účastníkovi, že došlo k podstatnej zmene zmluvných podmienok a kde sa s týmito zmenami môže podrobne oboznámiť.

11. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

12. Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; 38a) to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme. Zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať

- a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2,
- b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o
 1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania,
 2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi, 39)
 3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46,
 4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplyvať na kvalitu služieb,
 5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby,
 6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení,
- c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2,
- d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby,
- e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,
- f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami,
- g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb,
- h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75,
- i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

13. Na základe uvedených skutočností súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol spotrebiteľsko-právny vzťah, nakoľko právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy so žalovanou konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom ide o skutočnosť všeobecne známu súdu z jeho činnosti, resp. vyplývajúcu z Obchodného registra a to z dôvodu, že ide o spoločnosť, ktorá poskytuje elektronické telekomunikačné služby. Táto zmluva mala formulárový charakter, bola vopred pripravená právnym predchodcom žalobcu a žalovaná ju uzatvárala ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pričom nemohla ovplyvniť jej obsah, ale musela ju prijať ako celok alebo odmietnuť. V konaní tiež nebolo preukázané a ani tvrdené, že by žalovaná uzatvárala túto zmluvu v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej činnosti, a preto súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu má postavenie dodávateľa a žalovaná postavenie spotrebiteľa s poukazom na § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd najskôr preskúmal aktívnu legitímáciu žalobcu a dospel k záveru, že ten nie je aktívne legitimovaný, nakoľko nepreukázal zákonné splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávok. Osobitný zákon č. 351/2011 Z. z. upravuje osobitným spôsobom podmienky, ktoré musí podnik splniť pri postúpení pohľadávky. Jednou z nich je aj preukázateľné zaslanie písomnej výzvy telekomunikačného podniku dlžníkovi a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Podľa názoru súdu ide o obdobný postup ako v prípade § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='483/2001%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o bankách s tým, že nedodržanie takéhoto postupu sankcionované neplatnosťou prípadného postúpenia takejto pohľadávky (napr. Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 <aspi://module='JUD'&link='JUD2861325SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zo dňa 24.04.2018). V predmetnom spore tak žalobca nepredložil žiadnu osobitnú výzvu jeho právneho predchodcu, ktorá by bola žalovanej účinným spôsobom doručená pred postúpením pohľadávky. Žalobca predložil súdu na preukázanie aktívnej legitímácie ako listinný dôkaz faktúry, oznámenie o postúpení pohľadávky ako aj zmluvu o postúpení pohľadávok. Vystavené faktúry boli adresované žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o poskytovaní verejných služieb a to Y. XX, B. Z., pričom spôsob fakturácie bol dojednaný ako „papierová faktúra zasielaná poštou“. Z uvedených dôvodov tak neobstojí tvrdenie žalobcu, že aktívna legitímácia bola preukázaná jednotlivými faktúrami, nakoľko žalobca nepreukázal žiadny listinný dôkaz, ktorý by preukazoval doručenie takýchto faktúr žalovanej. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaná si zvolila formu zasielania faktúr v časti „spôsob fakturácie“ prostredníctvom elektronickej formy faktúry na mailovú adresu M..F..N. tak táto skutočnosť nevyplýva z predložených listinných dôkazov, pretože z uzavretej zmluvy jednoznačne vyplýva, že spôsob fakturácie bol dojednaný ako papierová faktúra zasielaná poštou. Aj v prípade ak by si žalovaná dojednala zasielanie faktúr formou elektronickej faktúry tak žalobca nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci doručenie takýchto elektronickej faktúry žalovanej. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenie len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 <aspi://module='JUD'&link='JUD3822628SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Pokiaľ žalobca odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu od oznámenia o postúpení pohľadávky a to s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo/210/2001 zo dňa 11.06.2003 tak súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 z ktorého okrem iného vyplýva, že : „Podľa názoru vec prejednávajúceho trojčlenného senátu sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát

nevyučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa.“. Z uvedených dôvodov tak oznámenie o postúpení pohľadávky nekonvaliduje prípadnú neplatnosť postúpenia pohľadávky a to aj s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter sporu. Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách je tak potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a tento právny úkon je tak absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offo prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovanej, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol. Súd zároveň poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019 z ktorého okrem iného vyplýva, že: „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“.

14. Súd konanie čiastočne zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP, pretože žalobca, ktorý je oprávnený disponovať s predmetom žaloby, zbral svoju žalobu čiastočne späť, a to do začiatku pojednávania, a preto nebol potrebný súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, pretože žalobca čiastočné späťvzatie zaviniť, nakoľko zbral svoju žalobu čiastočne späť bez zavinenia žalovanej resp. vo zvyšnej časti žaloby bol v súdnom konaní neúspešný, nakoľko tá bola zamietnutá. Keďže žalovaná mala úspech v súdnom konaní v celom rozsahu, avšak žiadne trovy konania jej nevznikli, tak súd jej nepriznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2 písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).